

derfor være sikker paa, at hvis Privatbanerne kunde have faaet billigere Tilbud paa Maskiner fra Italien, hvor vi hente vore, havde de sikkert gjort det, og ingen vilde have bebrejdet dem noget, men de have fundet deres Fordel netop ved at benytte de danske Fabrikker. De have faaet udmærket Arbejde, som de ere velfornøjede med.

Statsbanerne vare derimod i samme Tid ligegyldige og fornemme overfor de danske Fabrikker og købte kun 4 Maskiner af Typen H.s. Der blev af den Slags Maskiner i Januar 1899 udbudt 10 til Licitation, og deraf fik „Vulkan“ og „Schmidt, Mygind og Hüttemeyer“ her i København hver Bestilling paa 2 af denne Type, men de andre 6 bleve leverede af en Fabrik i Milano. De Maskiner, som „Vulkan“ og „Schmidt, Mygind og Hüttemeyer“ byggede, kostede 26,000 Kr. pr. Styk., medens de Maskiner, man fik fra Milano, kostede 25,000 Kr. Nu kunde man altsaa sige, at Staten har tjent 1,000 Kr. ved at tage dem fra Milano, men det har den ikke, for vi maa huske paa, at Tilsynet med Maskiner, der bygges i Italien, er langt kostbarere end Tilsynet i Danmark. Det blev oplyst i Fjor, at Tilsynet pr. Lokomotiv i Milano løb op til 578 Kr., medens Tilsynet med et Lokomotiv fra „Schmidt, Mygind og Hüttemeyer“ kun er 14 Kr. Disse Tal ere for øvrigt talende. Jeg skal ikke lægge noget ind i dem, for der kunde ellers lægges meget ind i dem. Man kunde f. Eks. tænke sig, at Jernbanens Embedsmænd holdt meget af disse Tilsynsrejser, hvortil der gaar 578 Kr. pr. Lokomotiv. Det er jo ikke en enkelt Mand, der skal føre Tilsyn, men der er flere, en fører Tilsyn med Kedelen, en anden med andre Dele. Man kunde jo tænke sig, at Jernbaneembedsmændene satte megen Pris paa disse Smaarejser til Italien og rundt omkring, da det maaske ikke er saa interessant at tage ud paa Nørrebro og føre Tilsyn der. Der kunde lægges meget ind i disse Tal, men det skal jeg ikke gøre. De vidne i det hele om, at den danske Industri kan optage Konkurrencen med Udlandet. Jeg betragter det derfor som en stor Fejl, at Staten roligt har set paa, at den opvoksende danske Industri er slaaet ihjel. Staten har da ogsaa faaet det at føle, idet man, naar man ser paa Licitationsstilbudene for en længere Aarrække, kan paavise, at efter at de danske Fabrikker ere slaaede ned, stige de udenlandske Fabrikkers Tilbud. De vide nemlig udmærket godt, at de ikke længere behøve at frygte den danske Konkurrence. Man

kan ogsaa, naar man studerer Licitationsstilbudene, hvad jeg gjorde i Fjor, se, at der ligefrem danner sig Ringe i Udlandet, saaledes at visse Fabrikker faa visse Typer af Maskiner at levere og andre Fabrikker andre Typer. At den danske Industri er slaaet ned, ere de selvfølgelig nøje klare over i Udlandet, og vi skulle nok i Længden komme til at betale derfor.

I Aar kræves der jo et særligt stort Beløb til Lokomotiver, næsten 2 Millioner Kr. Regner man, at $\frac{1}{3}$ er Materiale, Resten Arbejds løn, vil det dog sige, at et Beløb paa 1,334,000 Kr. kunde være udbetalt som Arbejds løn her i Landet, hvad der vil sige, at en 7—800 Familier kunde have levet ved at udføre dette Arbejde. Jeg maa meget beklage, at den højtærede Minister stiller sig saa uvilligt overfor dette Forslag, og jeg kan slet ikke indrømme Rigtigheden af det, den højtærede Minister oplyste for os om, at det skulde koste 2—3 Mill. Kr. at opføre en Lokomotivfabrik i Danmark. Lokomotivfabrikken „Vulkan“ ved Maribo havde vistnok i et og alt kostet 5—600,000 Kr. at anlægge, og det var ikke alene en Fabrik, der lavede Lokomotiver, den var indrettet paa mange andre Ting. Jeg tror derfor, at det Tal, den højtærede Minister opgiver, og som han sikkert igen har faaet opgivet af sine Embedsmænd, har været alt for højt. Man mærker ligesom en Hensigt med dette høje Tal, nemlig den, at afskrække os fra at stille den Fordring, at vi her i Landet skulle fabrikere vore Lokomotiver.

I Fjor blev der bragt et andet Spørgsmaal ind i denne Sag, og det var et Beskyttelsesspørgsmaal. Det var vel nok med Villie, at det blev bragt frem, for man haabede, at der saa maaske kunde falde Udtalelser, som kunde være brugte ved en anden Lejlighed. Hvad jeg udtalte i Fjor, staar jeg imidlertid fuldt ud ved i Aar. Jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse et lille Stykke af mine Udtalelser fra i Fjor: „Der er fra forskellige Sider udtalt, at der bag Forslaget om at bygge Lokomotiver her i Danmark skulde ligge skjult en Protektionisme. Jeg vil bestemt tage Afstand herfra. Det har aldrig været min Hensigt paa denne Maade at indsmugle Protektionisme. Jeg ønsker ikke at være med til at fremhjelpe nogen kunstig Industri i vort Land. Jeg tror heller ikke, det tiltrænges. Det er min Overbevisning, at den meget godt uden saadanne kunstige Midler vil være i Stand til at optage Konkur-